

Agricultură Organică - o nouă perspectivă asupra Pământului

Автор(и): гл. ас. д-р Василина Манева; доц. д-р Дина Атанасова

Дата: 04.05.2014 Брой: 5/2014

În lumea modernă, există mai multe tipuri principale de agricultură. Cel mai comun este tipul intensiv, care implică creșterea aporturilor de agenți chimici industriali în sol, dezvoltarea de noi tehnici, noi tehnologii etc. Terenul este privit ca un mijloc de a obține randamente maxim de ridicate într-o anumită activitate agricolă. În ultimele decenii, intensificarea a dus la consecințe negative. Datorită utilizării excesive a agenților sintetici (pesticide, îngrășăminte minerale, regulatori de creștere), poluarea mediului nostru devine din ce în ce mai vizibilă. Pe lângă deteriorarea condițiilor de viață, aceasta duce la o creștere semnificativă a problemelor de sănătate și a măsurilor de reabilitare a naturii. Recent, la scară globală, inadecvarea chimizării

excesive este din ce în ce mai recunoscută. Este deosebit de îngrijorător faptul că 1/3 din poluare provine din agricultură. Prin urmare, în ultimii ani, o mare atenție a fost acordată agriculturii ecologice, iar în UE, aceasta ocupă 4,3%, în timp ce în Republica Cehă, Austria, Estonia și Letonia, ajunge până la 15,5%. Albert Howard (1873–1948) este considerat fondatorul său. Agricultura ecologică (agricultura biologică, agricultura naturală, agricultura de precizie) este un tip de agricultură care exclude utilizarea pesticidelor, îngrășămintelor chimice, a diversilor regulatori de creștere, precum și a semințelor modificate genetic.

Principiul principal este studiul și menținerea sistemelor ecologice, menținerea sănătății solului și a plantelor în ansamblu. Agricultura ecologică se bazează la maximum pe rotații de culturi care încorporează leguminoase, utilizarea reziduurilor vegetale agricole și a îngrășământului verde, controlul biologic și agrotehnic al dăunătorilor (buruieni, boli și inamici), cultivarea adecvată a solului și nutriția plantelor cu îngrășăminte organice, menținerea și îmbunătățirea fertilității naturale a solului, diversitatea biologică a speciilor și echilibrul ecologic al mediului. Următorul pas superior este agricultura biodinamică. Aceasta există de mai bine de 80 de ani și este destul de răspândită în aproape toate țările din lume. A apărut ca o filozofie și teorie bazată pe cursul de prelegeri al doctorului Rudolf Steiner, pe care le-a ținut în 1924 la moșia agricolă a Contelui Koberwitz Kaiserlick, Polonia de astăzi. Ulterior, au fost publicate sub titlul "Bazele spiritual-științifice pentru prosperitatea agriculturii." Prelegerile și răspunsurile la întrebări din timpul cursului au fost excepțional de bogate în conținut și amploare, acoperind toate aspectele legate de munca agricolă. Acest curs a marcat nașterea metodei agricole biodinamice și, odată cu ea, a agriculturii ecologice. De la începuturile sale, metoda a inclus crearea unei ecologii cuprinzătoare, care ulterior s-a dezvoltat semnificativ după războaie și în urma gestionării consecințelor acestora.

Mai presus de toate, Steiner a criticat viziunea materialistă proeminentă de atunci. A lucrat tocmai la extinderea acesteia, desenând în prelegerile sale un arc amplu peste oameni, animale, plante, minerale, până la Cosmos cu ritmurile sale solare, lunare și planetare. Centrală este ideea de a considera ferma agricolă, incluzând toate aceste elemente, ca un organism natural, ca o individualitate agricolă. Aceasta reprezintă un organism autonom în care au loc procese și se conectează cu lumea la fel ca orice alt organism viu de pe Pământ. Ar trebui să producă aproape toate produsele agricole necesare. Aceasta include și creșterea adecvată a animalelor. Hans Heinze, unul dintre fondatorii cercului de cercetare pentru agricultura biodinamică, scrie despre aceasta: "Un aspect central al muncii agricole și horticole este legarea tuturor activităților de cultivare a plantelor în așa fel încât acestea să contribuie la formarea solului, la menținerea și dezvoltarea elementului pământ." Cu toate acestea, include și îngrijirea diversității speciilor de plante prin rotația culturilor, menținerea perdelelor forestiere și a limitelor vii, precum și amenajarea peisajului. Procesele de echilibrare, inclusiv activitatea rămelor, a albinelor și a păsărilor, precum și aplicarea gunoiului de grajd biodinamic compostat de la animalele de fermă, au o importanță semnificativă. Rudolf Steiner arată cum o înțelegere profundă a interconexiunilor cunoscute în agricultura tradițională veche, cum ar fi compostarea, îngrășământul verde și întreținerea pajiștilor, poate fi folosită, dar oferă și alte ajutoare pentru a activa procese constructive și reglatoare.